Lietas arhīva Nr. C-1549-22/44
ECLI:LV:RVPT:2022:0321.C30552821.4.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2022. gada 21. martā

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
tiesnese J.Peinberga
rakstveida procesā izskatīja civillietu /sabiedrība/ vienkāršotās procedūras prasībā pret /pers. A/ par naudas piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā 2021. gada 24. maijā ar grozījumiem 2021. gada 13. augustā saņemts /sabiedrība/ prasības pieteikums vienkāršotā procedūrā pret /pers. A/ par naudas piedziņu.

Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr. /numurs A/laikā no 2005. gada 23. septembra līdz 2020. gada 22. oktobrim bija reģistrētas /pers. B/ (iepriekš – /uzdevums/) īpašuma tiesības uz 914/1000 domājamām daļām no nekustamā īpašuma /iela/, kadastra numurs /numurs B/, kas sastāv no zemesgabala 1412 m^2 platībā.

Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā nr. /numurs A/laikā no 2002. gada 19. novembra līdz 2021. gada 23. aprīlim bija reģistrētas /pers. D/ īpašuma tiesības uz 86/1000 domājamām daļām no nekustamā īpašuma /iela/, kadastra nr. /numurs B/, kas sastāv no zemesgabala 1412 m^2 platībā. Uz šī zemesgabala atrodas dzīvojamā ēka /adrese/, kuras uzturēšanai un apsaimniekošanai ir funkcionāli piesaistīta minētā zemes gabala daļa 1006 m^2 platībā.

/sabiedrība/ no zemes īpašniekiem kā saviem biedriem ir ieguvusi prasījuma tiesības pret ēkas /adrese/ dzīvokļu īpašniekiem par zemes nomas maksas parādu samaksu.

Starp zemes īpašnieku un ēkas dzīvokļu (un nedzīvojamo telpu) īpašniekiem, tostarp, atbildētāju, ir pastāvējušas un pastāv zemes likumiskās (piespiedu) nomas tiesiskās attiecības, kuras regulē likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 4. panta piektā daļa un likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50. un 54. pants, kā arī Civillikuma normas.

Nomas maksas apmērs, pastāvot piespiedu nomas tiesiskajām attiecībām, ir (bija) noteikts likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 54. panta otrajā daļā. Laikā no 01.01.2010. līdz 31.12.2014. likums noteica dzīvokļa īpašuma īpašnieka pienākumu kompensēt nekustamā īpašuma nodokli.

Atbildētājs kā dzīvokļa īpašuma īpašnieks (uzziņa par aktuālajiem īpašniekiem pielikumā) nav zemes īpašniekam maksājis nomas maksu par laiku no 2018. gada 2. janvāra līdz 2021. gada 31. decembrim par ēkas uzturēšanai nepieciešamā zemes gabala nomu.

Ņemot vērā minēto, pamatojoties uz likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50. panta pirmās daļas 3. punktu, 54. panta pirmo un otro daļu, Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 17.^{3} panta pirmo daļu, Dzīvokļa īpašuma likuma 13. panta pirmo daļu, Civillikuma 1069., 1071., 1805., 1838., 2141., 2142. pantu, prasītājs lūdz piedzīt no atbildētājas par labu prasītājam parādu 337,89 EUR, ko veido zemes nomas maksas parāds 337,89 EUR par laika posmu no 2018. gada 2. janvāra līdz 2021. gada 31. decembrim, samaksāto valsts nodevu 70 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,47 EUR.

[2] 2021. gada 2. jūlijā tiesā saņemts atbildētājas paskaidrojums, kurā norāda, ka prasību neatzīst un tiesvedību lietā uzskata par izbeidzamu sakarā ar to, ka uz mantiskā ieguldījuma akta izpildi vērstā cesija nevar būt traktējama kā patstāvīgs darījums, pamatojoties uz kuru ir iegūtas prasījuma tiesības par zemes nomas maksas piedziņu, jo tāds akta, kas nerada tiesiskas sekas, izpildījums nevar radīt tiesiskas sekas, uz kuru iestāšanos bija vērsts mantiskā ieguldījuma akts.

Uzskata, ka šo civillietu nav iespējams izskatīt kā vienkāršotās procedūras lietu, jo tā neatbilst Civilprocesa likuma 30.^{3} nodaļā paredzētajiem atsevišķu kategoriju lietu izskatīšanas priekšnoteikumiem, līdz ar to prasība ir noraidāma.

Prasītāja nomas maksu aprēķinājusi ar likmi 6 % gadā, kas ir kļūdains, pamatojoties uz likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju". Uzskata, ka taisnīga nomas maksa būtu 4 % apmērā no zemes kadastrālās vērtības.

[3] Lietas dalībnieki nav lūguši lietas izskatīšanu tiesas sēdē, kā arī tiesa neuzskatīja par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē. Līdz ar to tiesa izskata civillietu rakstveida procesā, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmo daļu. 2022. gada 21. janvārī lietas dalībniekiem atbilstoši Civilprocesa likuma 56. panta prasībām nosūtīti paziņojumi par lietas izskatīšanu rakstveida procesā 2022. gada 21. martā, kā arī pusēm izskaidrotas procesuālās tiesības.

Motīvu daļa

[4] Tiesa, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos pierādījumus, atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 194. panta pirmās daļas 3. punktu, vienkāršotās procedūras lietās tiesa sastāda saīsināto spriedumu, motīvu daļā norādot normatīvos aktus, pēc kā tiesa vadījusies.

[5] Tiesa atzīst, ka prasība daļā par zemes nomas maksas parāda 88,92 EUR apmērā piedziņu ir apmierināma, bet daļā par zemes nomas maksas parāda 248,97 EUR apmērā ir noraidāma, pamatojoties uz likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 54. pantu, Dzīvokļa īpašuma likuma 10. panta pirmās daļas 5. punktu, 13. panta pirmo daļu, Civillikuma 3., 1069., 1071., 1402., 1838., 1793., 1797., 1798., 1801., 1805., 2141., 2142. pantu.

Lietā nav strīda, ka Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr. /numurs A/laikā no 2005. gada 23. septembra līdz 2020. gada 22. oktobrim bija reģistrētas /pers. B/ (iepriekš – /uzdevums/) īpašuma tiesības uz 914/1000 domājamām daļām no nekustamā īpašuma Ropažu iela, Rīga, kadastra numurs /numurs B/, kas sastāv no zemesgabala 1412 m^2 platībā, bet no 2002. gada 19. novembra līdz 2021. gada 23. aprīlim bija reģistrētas /pers. D/ īpašuma tiesības uz 86/1000 domājamām daļām no nekustamā īpašuma Ropažu iela, Rīga, kadastra nr. /numurs B/, kas sastāv no zemesgabala 1412 m^2 platībā.

Prasītājs ieguvis īpašuma tiesības uz visu zemesgabalu Ropažu iela, Rīga, kadastra numurs /numurs B/, 2020. gada 22.oktobrī (lietas 14. lapa). No prasītāja iesniegtajiem dokumentiem secināms, ka uz zemesgabala Ropažu ielā, Rīgā, kadastra Nr./numurs B/, atrodas dzīvojamā māja /adrese/, kuras uzturēšanai un apsaimniekošanai ir funkcionāli piesaistīta minētā zemes gabala daļa 1006 m^2 platībā.

Atbildētājai ir nostiprinātas īpašuma tiesības uz dzīvokļa īpašumu Nr./numurs/, /adrese/ Rīgā (lietas 10. lapa).

Lietā nav strīda, ka zemes nomas līgums starp zemes gabala īpašniekiem un atbildētāju nav bijis noslēgts.

[5.1] Civillikuma 1402. pants nosaka, ka saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Tiesa konstatē, ka prasītājs ar /pers. D/ ir noslēdzis Cesijas līgumu (lietas 29. lapa), ar kuru prasītājs ieguva prasījuma tiesības par zemes nomas maksas parādu samaksu pret dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašniekiem (lietas 29. lapa).

No 2020. gada 17. augusta Mantiskā ieguldījuma kooperatīvās sabiedrības pamatkapitālā pieņemšanas-nodošanas akta (lietas 30. lapa) redzams, ka tas noslēgts starp /pers. B/ kā biedri un prasītāju, un ar minēto aktu /pers. B/ nodeva prasītājai prasījuma tiesības par nesamaksāto zemes nomas maksu pret ēkas /adrese/, īpašniekiem, kas izriet no zemes nomas tiesiskajām attiecībām, pamatojoties uz likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 4. panta piekto daļu, 12. pantu un likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 54. pantu un Civillikumu, un nosakot, ka šis akta punkts uzskatāms par patstāvīgu cesijas līgumu.

Tiesa secina, ka prasība lietā ir celta uz cesijas pamata, kas nav apstrīdēta un atbilst Civillikuma 1793., 1797., 1798., 1801., 1805. panta nosacījumiem. Minētās tiesību normas neparedz ierobežojumu cedēt prasījumus, kas izriet no likuma, tajā skaitā prasījumu par zemes nomas maksas parāda piedziņu zemes likumiskās (piespiedu) nomas tiesisko attiecību gadījumā.

Līdz ar to prasītājam ir prasījuma tiesības pret atbildētāju.

[5.2] Atbilstoši likuma "Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937. gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un piemērošanas kārtību" 14. panta pirmās daļas 1. punktam atzīstams, ka prasītājam piederošais zemesgabals un uz tā esošā dzīvojamā māja ir pastāvīgi īpašuma tiesību objekti.

Dzīvokļa īpašuma likuma 10. panta pirmās daļas 5. punkts noteic dzīvokļa īpašniekam pienākumu maksāt zemes nomas maksu par zemes lietošanu, ja dzīvojamā māja atrodas uz citai personai piederošas zemes.

Likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50. panta pirmās daļas 3. punkts noteic dzīvokļa īpašnieka pienākumu slēgt zemes nomas līgumu ar tā zemes gabala īpašnieku, uz kura atrodas dzīvojamā māja. Savukārt, šī likuma 54. panta pirmā daļa noteic zemesgabala īpašnieka pienākumu noslēgt zemes nomas līgumu ar dzīvokļa īpašnieku, kā arī to, ka zemes nomas līgumu slēdz par tā zemes gabala lietošanu, ko pašvaldības dome vai tās pilnvarota institūcija, vai valsts dzīvojamo māju privatizāciju veicošā institūcija noteikusi kā dzīvojamai mājai funkcionāli nepieciešamo zemes gabalu.

Civillikuma 1069. pants noteic, ka visi kopīpašnieki, samērīgi ar katra daļu, saņem visus labumus, ko kopējā lieta dod, un tādā pašā samērā arī nes zaudējumus, kādi tai ceļas.

Civillikuma 1071. pants noteic, ka uz kopējo lietu guļošas nastas, apgrūtinājumi un lietas uzturēšanai vajadzīgie izdevumi jānes kopīpašniekiem samērīgi ar viņu daļām.

Augstākās tiesas praksē vairākkārt norādīts, ka, pastāvot piespiedu nomas tiesiskajām attiecībām, iztrūkst pušu labprātīgas vienošanās elements. Piespiedu nomas attiecībām ir tikai nosacīta līdzība ar līgumiskām attiecībām, jo būtībā šīs attiecības ir likumiskas (sk. *Augstākās tiesas Senāta 2009. gada 25. februāra spriedums lietā Nr. SKC-71/2009, Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2016. gada 25. augusta spriedums lietā Nr. SKC-104/2016, Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2016. gada 20. decembra spriedums lietā Nr. SKC-349/2016, Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2017. gada 31. janvāra spriedums lietā Nr. SKC-4/2017*).

Ņemot vērā minēto, tiesa konstatē, ka starp prasītāju kā zemesgabala īpašnieku un atbildētāju kā dzīvokļa īpašnieku dzīvojamā mājā pastāv piespiedu nomas attiecības. Tiesas ieskatā apstāklis, ka starp zemes īpašnieku un atbildētāju nebija noslēgts zemes nomas līgums, neatbrīvo atbildētāju no pienākuma maksāt zemes nomas maksu, jo nomas tiesiskās attiecības pastāv uz likuma pamata.

Līdz ar to minētās saistības rodas uz likuma pamata un atbildētājam ir pienākums norēķināties ar prasītāju par zemes nomu, minētais secinājums apstiprinās arī judikatūrā (sk. *Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2016. gada 17. jūnija spriedumu lietā Nr. SKC-252/2016*).

Tiesa norāda, ka atbildētājas norādītie iebildumi, ka prasītājs ir tiesīgs prasīt parādu tikai par pēdējiem trīs gadiem, nav pamatoti, jo saskaņā ar likuma "Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937. gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un piemērošanas kārtību" 42. pantu šī likuma 38. panta noteiktais trīs gadu noilgums nav piemērojams prasībām, kas celtas pirms 2022. gada 1. janvāra.

[5.3] Prasītājs lūdza piedzīt no atbildētājas zemes nomas maksas parādu 337,89 EUR par laika periodu no 2018. gada 2. janvāra līdz 2021. gada 31. decembrim.

No parāda aprēķina secināms, ka zemes nomas maksa ir aprēķināta 6 % gadā no zemes kadastrālās vērtības, kas aprēķināti proporcionāli atbildētājai piederošo domājamo daļu skaitam.

Dzīvojamai mājai noteiktā funkcionāli nepieciešamā platība prasītājam piederošās daļas apmērā uzskatāma par dzīvojamās mājas nomas platību (*sk. Augstākās tiesas Senāta 2019. gada 27. marta spriedums lietā Nr. SKC- 125/2019*). Līdz ar to prasītāja ir aprēķinājusi zemes nomas maksu, ņemot vērā zemesgabala platību 1006 m^2 platībā.

[5.3.1] Izvērtējot prasījumu par zemes nomas maksas parāda piedziņu par periodu no 2018. gada 2. janvāra līdz 2019. gada 30. aprīlim, tiesa konstatē, ka ar Satversmes tiesas 2018. gada 12. aprīļa spriedumu lietā Nr. 2017-17-01 likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 54. panta otrās daļas grozījumi, ar kuriem, cita starpā, noteikts zemes nomas maksas apmērs 2018. gadā un 2019. gadā, atzīti par neatbilstošiem Latvijas Republikas Satversmes 105. pantam un spēkā neesošiem no 2019. gada 1. maija.

Tā kā Satversmes tiesas spriedumā nav noteikts, ka apstrīdētās tiesību normas uzskatāmas par spēkā neesošām no pieņemšanas brīža, tad tās ir saistošas un piemērojamas saskaņā ar Civillikuma 3. pantu un likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 54. panta otrās daļu (redakcijā, kas bija spēkā līdz 2019. gada 30. aprīlim), proti, privatizētā dzīvokļa īpašniekam zemes nomas maksa nosakāma šādā apmērā: no 2018. gada 1. janvāra līdz 2018. gada 31. decembrim – līdz 5 % gadā no zemes kadastrālās vērtības, bet no 2019. gada 1. janvāra līdz 2019. gada 30. aprīlim - līdz 4 % gadā no zemes kadastrālās vērtības, ja puses nevar vienoties par zemes gabala nomas maksu.

Ievērojot minēto, tiesa uzskata par nepamatotu prasītājas prasību, ka zemes nomas maksa ir jāaprēķina 6 % apmērā no zemesgabala kadastrālās vērtības, jo atbilstoši likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 54. panta otrajai daļai (redakcijā no 2017. gada 26. jūnija līdz 2019. gada 30. aprīlim), ja puses nevienojas, tad zemes nomas maksa 2018. gadā ir nosakāma 5 % apmērā no zemesgabala kadastrālās vērtības, bet no 2019. gada 1. janvāra līdz 2019. gada 30. aprīlim nosakāma 4 % apmērā no zemesgabala kadastrālās vērtības.

Saskaņā ar Civillikuma 1838. pantu samaksa ir jāpierāda tam, kurš to apgalvo. Lietā nav gūti pierādījumi, ka atbildētāja būtu samaksājusi zemes nomas maksu.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota daļēji, piedzenot no atbildētājas zemes nomas maksas parādu par 2018. gadu 70,20 EUR

(84,30 EUR/12 mēnešiem/6, iegūst 1% mēnesī, kas attiecīgi ir 1,17 EUR mēnesī x 5, ir 5,85 EUR mēnesī, jeb 70,20 EUR par 2018. gadu) un no 2019. gada 1. janvāra līdz 2019. gada 30. aprīlim 18,72 EUR (84,53 EUR/12 mēnešiem/6, iegūst 1% mēnesī, kas attiecīgi ir 1,17 EUR mēnesī x 4, ir 4,68 EUR mēnesī jeb 18,72 EUR par 4 mēnešiem), līdz ar to prasība daļā par 23,56 EUR noraidāma kā nepamatota.

[5.3.2] Izvērtējot prasījumu par zemes nomas maksas parāda piedziņu par periodu no 2019. gada 1. maija līdz 2021. gada 31. decembrim, tiesa konstatē, ka ar Satversmes tiesas 2018. gada 12. aprīļa spriedumu lietā Nr. 2017-17-01 likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 54. panta otrās daļas grozījumi, ar kuriem, cita starpā, noteikts zemes nomas maksas apmērs no 2019. gada 1. maija, atzīti par neatbilstošiem Latvijas Republikas Satversmes 105. pantam un spēkā neesošiem no 2019. gada 1. maija.

Tiesa konstatē, ka saskaņā ar Civillikuma 3. pantu un likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 54. panta otru daļu (redakcijā no 2019. gada 1. maija) zemes gabala nomas maksa nosakāma, pusēm rakstveidā vienojoties.

Lietā nav strīda, ka puses pirms prasības celšanas par parāda piedziņu nav rakstveidā vienojušās par zemes nomas maksu.

Prasītājs lūdza piedzīt no atbildētājas par laika periodu no 2019. gada 1. maija līdz 2021. gada 31. decembrim zemes nomas maksu kopsummā 225,41 EUR, aprēķinot to 6 % gadā no zemesgabala kadastrālās vērtības.

Ievērojot minēto, secināms, ka pušu starpā ir strīds par zemes nomas maksas apmēru, laika periodā no 2019. gada 1. maija līdz 2021. gada 30. jūnijam likumā "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" nav noteikts zemes nomas maksas apmērs, kas atbilstoši judikatūrai ļautu atzīt piespiedu nomas attiecības likumā noteiktā zemes nomas maksas apmērā un piedzīt parādu, savukārt, prasība par zemes nomas maksas apmēra noteikšanu nav celta.

Ņemot vērā minēto, tiesa uzskata, ka prasība par zemes nomas maksas parādu 225,41 EUR par periodu no 2019. gada 1. maija līdz 2021. gada 30. jūnijam ir noraidāma kā nepamatota.

[6] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus proporcionāli prasījuma apmierinātajai daļai. Šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram, bet atbildētājam — proporcionāli tai prasījumu daļai, kurā prasība noraidīta.

Šādos apstākļos no atbildētāja prasītāja labā piedzenami tā samaksātie tiesas izdevumi proporcionāli prasījuma apmierinātajai daļai (26,31%) – valsts nodeva 18,41 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 1,44 EUR.

Civilprocesa likuma 42. panta otrajā daļā noteikts, ja prasību noraida (..) tiesas izdevumi, kas nav samaksāti iepriekš, piespriežami no prasītāja valsts ienākumos.

Ņemot vērā to, ka faktiskie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi lietā ir 8,70 EUR, tad no prasītājas ir piedzenami nesegtie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 2,38 EUR apmērā (73,69% no 3,23 EUR).

[7] Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētāja ar lietas vešanu saistītos izdevumus advokāta palīdzības samaksai 147 EUR apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44. panta pirmās daļas 1. punkta a) apakšpunktu ar lietas vešanu saistītie izdevumi ir atlīdzināmi šādos apmēros: atlīdzināmie izdevumi advokāta palīdzības samaksai prasībās, kurām ir mantisks raksturs un kurās prasības summa nepārsniedz 8500 *euro*, — to faktiskajā apmērā, tomēr ne vairāk par 30 procentiem no prasījumu apmierinātās daļas, savukārt šī panta ceturtā daļa nosaka, ja prasība ir izskatīta tikai pirmās instances tiesā, atlīdzināmie izdevumi advokāta palīdzības samaksai nedrīkst pārsniegt 50 procentus no šā panta pirmajā daļā noteiktā maksimālā atlīdzības apmēra.

Prasība ir apmierināta daļā par 88,92 EUR piedziņu, un 15% no šīs summas ir 13,33 EUR.

[8] Civilprocesa likuma 195. pantā noteikts, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa norāda prasītāja tiesības par laiku līdz spieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka prasītājam nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētāja likumiskos procentus 6% gadā no piedzītās summas, ņemot vērā Civillikuma 1763. pantā noteikto, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot pamatkapitāla lielumu.

[9] Civilprocesa likuma 204.[1] pants noteic, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, kas nedrīkst būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Ņemot vērā minēto, tiesa nosaka atbildētājai termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un vadoties no Civilprocesa likuma 8. un 97. panta tiesa

nosprieda:

prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu /sabiedrība/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/ zemes nomas maksas parādu 88,92 EUR apmērā par laiku no 2018. gada 1. janvāra līdz 2019. gada 30. aprīlim, valsts nodevu 18,41 EUR, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 1,44 EUR un ar lietas vešanu saistītos izdevumus 13,33 EUR, kopā 122,10 EUR (viens simts divdesmit divi *euro* un 10 centi).

Samaksa par labu prasītājam izdarāma, veicot pārskaitījumu uz /sabiedrība/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, bankas norēķinu kontu AS "Swedbank", Nr. /konta numurs/.

Noteikt /sabiedrība/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/ tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, likumiskos procentus – 6 (sešus) % gadā no piedzītās parāda summas, vienlaikus nosakot, ka saskaņā ar Civillikuma 1763. pantu procentu pieaugums apstājas, sasniedzot pamatkapitāla lielumu.

Noteikt /pers. A/, personas kods /personas kods/, termiņu sprieduma labprātīgai izpildei – 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Noraidīt /sabiedrība/ prasību pret /pers. A/ daļā par zemes nomas maksas parādu 248,97 EUR apmērā.

Saīsinātais spriedums sastādīts 2022. gada 21. martā.

Saīsinātais spriedums nav pārsūdzams.

Sprieduma sastādīšanas lūgumu var iesniegt 10 dienu laikā no saīsinātā sprieduma sastādīšanas datuma. Pilna sprieduma sastādīšanas lūguma iesniegšanas gadījumā sprieduma noraksts būs pieejams tiesas kancelejā 2022. gada 20. aprīlī.

Tiesas spriedumu, kas sastādīts atbilstoši Civilprocesa likuma 193. pantam, var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesā 20 dienu laikā no pilnā sprieduma sastādīšanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2] pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

Tiesnese J.Peinberga

ŠIS DOKUMENTS IR ELEKTRONISKI PARAKSTĪTS AR DROŠU ELEKTRONISKO PARAKSTU UN SATUR LAIKA ZĪMOGU